

ระเบียบคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์
ว่าด้วยการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดการกระทำอันไม่เป็นธรรม
พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ว่าด้วยการพิจารณา
วินิจฉัยชี้ขาดการกระทำอันไม่เป็นธรรม เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกันและมีประสิทธิภาพ
ยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑(๖) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์
พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์จึงกำหนดระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ว่าด้วยการพิจารณา
วินิจฉัยชี้ขาดการกระทำอันไม่เป็นธรรม พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ เรื่อง การพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด
การกระทำอันไม่เป็นธรรม ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

“คณะอนุกรรมการ” หมายความว่า คณะอนุกรรมการแรงงานสัมพันธ์

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักแรงงานสัมพันธ์

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้เสียหายซึ่งยื่นคำร้องกล่าวหาต่อคณะกรรมการแรงงาน
สัมพันธ์ว่าได้รับการกระทำอันไม่เป็นธรรมตามนัยแห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

ในกรณีที่ผู้กล่าวหาเป็นนิติบุคคล ให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล
และผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันไม่เป็นธรรมต่อ
ผู้กล่าวหาตามนัยแห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล ให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทน
นิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ที่มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“คำร้องกล่าวหา” หมายความว่า คำร้องกล่าวหาเกี่ยวกับการกระทำอันไม่เป็นธรรม ตามพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘

“คำสั่ง” หมายความว่า คำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์
ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการแรงงานสัมพันธ์รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การยื่นคำร้องกล่าวหา

ข้อ ๖ ให้ผู้กล่าวหาขึ้นคำร้องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่ามีการกระทำที่ฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ หรือมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ต่อคณะกรรมการ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีการฝ่าฝืน

การยื่นคำร้องกล่าวหาตามวรรคหนึ่งให้ยื่นตามแบบทำระเบียบนี้

ข้อ ๗ ให้ผู้กล่าวหาขึ้นคำร้องกล่าวหา ณ สำนักงาน

ในกรณีมูลการกระทำอันไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นนอกเขตกรุงเทพมหานคร ผู้กล่าวหาอาจยื่น คำร้องกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหา ณ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดในท้องที่ที่มูลการ กระทำอันไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นก็ได้

การยื่นคำร้องกล่าวหาตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้กล่าวหาต้องยื่นคำร้องกล่าวหาด้วย ตนเอง

ข้อ ๘ ผู้กล่าวหาอาจมอบอำนาจเป็นหนังสือให้ผู้อื่นจำนวนไม่เกินสี่คน เป็นตัวแทนเพื่อ ดำเนินการตามคำร้องกล่าวหาแทนตนได้

การมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งให้ผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจลงลายมือชื่อต่อ หน้าพยานอย่างน้อยสองคน

ผู้กล่าวหาอาจมอบอำนาจตามแบบทำระเบียบนี้ หรือแบบอื่นที่มีลักษณะเป็นหนังสือ มอบอำนาจทั่วไปก็ได้

กรณีที่มีผู้รับมอบอำนาจมากกว่าหนึ่งคน คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีสิทธิที่จะ ให้ผู้รับมอบอำนาจคนหนึ่งคนใดตอบข้อสอบถามของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการก็ได้

ข้อ ๙ ให้ผู้กล่าวหากรอกหรือเติมข้อความในคำร้องกล่าวหาด้วยถ้อยคำที่ชัดเจน ครบถ้วน ถูกต้อง และเป็นจริง

ให้ผู้กล่าวหาบรรยายหรือระบุการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาที่กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ หรือมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ และคำขอให้เป็นที่ เข้าใจได้

ผู้กล่าวหาอาจแนบเอกสารหรือหลักฐานที่จำเป็นประกอบคำร้องกล่าวหาก็ได้

ข้อ ๑๐ ให้สำนักงานหรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับคำร้องกล่าวหา ซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) สถานภาพของผู้กล่าวหา และวันเดือนปีที่ยื่นคำร้องกล่าวหา
- (๒) สภาพการจ้างหรือสภาพการทำงาน
- (๓) สถานภาพขององค์การลูกจ้าง (ถ้ามี)
- (๔) ความสัมพันธ์ของผู้กล่าวหากับองค์การลูกจ้าง
- (๕) ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง
- (๖) สาเหตุของการร้องกล่าวหา

ข้อ ๑๑ ในกรณีคำร้องกล่าวหายื่นต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด ให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดส่งคำร้องกล่าวหาและบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นให้คณะกรรมการภายในกำหนดห้าวันนับแต่วันที่รับคำร้องกล่าวหา

ข้อ ๑๒ ให้สำนักงานลงรับคำร้องกล่าวหาในทะเบียนการกระทำอันไม่เป็นธรรมไว้เป็นหลักฐาน

การลงทะเบียนรับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้เรียงลำดับคำร้องจากลำดับน้อยไปหาลำดับมาก โดยให้เริ่มต้นในวันต้นปีปฏิทินและให้สิ้นสุดเมื่อวันสิ้นปีปฏิทิน แล้วให้เริ่มต้นการลงลำดับใหม่ในปีปฏิทินต่อไป คำร้องของผู้กล่าวหาคนหนึ่งให้ถือเป็นหนึ่งลำดับ

ข้อ ๑๓ ให้สำนักงานสรุปข้อเท็จจริงตามคำร้องกล่าวหาและบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) สถานภาพของผู้กล่าวหาและวันเดือนปีที่ยื่นคำร้องกล่าวหา
- (๒) ชื่อและสถานที่ตั้งของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) ประเภทกิจการและจำนวนลูกจ้าง
- (๔) ข้อมูลเกี่ยวกับองค์การลูกจ้าง
- (๕) คำร้องกล่าวหาและคำขอของผู้กล่าวหา
- (๖) สภาพการจ้างหรือสภาพการทำงาน
- (๗) สาเหตุของความขัดแย้ง

ข้อ ๑๔ ให้สำนักงานแจ้งข้อกล่าวหาตามคำร้องของผู้กล่าวหาตามข้อ ๖ วรรคหนึ่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในกำหนดแปดวันนับแต่วันที่รับหนังสือ

ผู้ถูกกล่าวหาอาจมอบอำนาจเป็นหนังสือให้ผู้อื่นจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้แทนมาชี้แจงแสดงเหตุผลแทนตนก็ได้

ให้นำความในข้อ ๘ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ ให้สำนักงานเสนอคำร้องกล่าวหาเพื่อให้คณะกรรมการพิจารณา โดยมีชกช่า

หมวด ๒

การพิจารณาคำร้องกล่าวหา

ข้อ ๑๖ ให้สำนักงานแจ้งให้ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาเข้าพบเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม และตอบข้อสอบถามต่อคณะกรรมการในวัน เวลา และสถานที่ ที่คณะกรรมการพิจารณาคำร้องกล่าวหา โดยระบุให้ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา นำพยานหลักฐานมาแสดงวันเดียวกันหรือคนละวัน และจะให้ฝ่ายใด ชี้แจงก่อนหรือหลังก็ได้

คำร้องกล่าวหาที่เกิดขึ้นในท้องที่อื่นตามข้อ ๗ วรรคสอง คณะกรรมการอาจ มอบหมายให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าชี้แจงแถลงเหตุผลต่อคณะอนุกรรมการก็ได้

ข้อ ๑๗ ให้คณะกรรมการสอบสวนเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงที่จำเป็น ดังนี้

- (๑) ความถูกต้อง สมบูรณ์ของคำร้องกล่าวหา
- (๒) สภาพการจ้างหรือสภาพการทำงาน
- (๓) สถานภาพของผู้กล่าวหา
- (๔) สถานภาพของผู้ถูกกล่าวหา
- (๕) สาเหตุของความขัดแย้ง

ข้อ ๑๘ ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงจากผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา ด้วยถ้อยคำที่สุภาพ ไม่ตำหนิ ติเตียน ว่ากล่าวเสียดสี และไม่แสดงความคิดเห็นที่เป็นคุณหรือเป็นโทษต่อ ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

การสอบสวนข้อเท็จจริงตามข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ วรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ไม่พึงใช้คำถามนำ

ข้อ ๑๙ ให้สำนักงานมอบหมายให้เจ้าหน้าที่บันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริงของ คณะกรรมการตามประเด็นที่ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงเพิ่มเติมและที่คณะกรรมการได้ทำการ สอบถาม ทั้งนี้ให้ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหารับรองความถูกต้องและลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย

ในกรณีที่ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา หรือคณะกรรมการเห็นว่า เจ้าหน้าที่บันทึกไว้ไม่ถูกต้อง หรือไม่ครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่ผู้บันทึกแก้ไขให้ถูกต้องหรือเพิ่มเติมให้ครบถ้วน โดยให้เจ้าหน้าที่ผู้บันทึก ลงลายมือชื่อกำกับการแก้ไขชัดเจนหรือตักเติมไว้ทุกแห่งด้วย

ข้อ ๒๐ ให้คณะกรรมการพิจารณาคำร้องกล่าวหา การสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น และการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหลังผู้กล่าวหา

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า คำร้องกล่าวหาและการสอบสวนดังกล่าวมีเหตุ อันควรเชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ หรือมาตรา ๑๒๓ แห่ง พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ให้คณะกรรมการรับคำร้องกล่าวหาไว้ดำเนินการ

ให้สำนักงานแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้กล่าวหาทราบโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๒๑ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง รวบรวม พยานหลักฐาน และเสนอความเห็นเกี่ยวกับคำร้องกล่าวหาที่คณะกรรมการได้รับไว้ดำเนินการก็ได้

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการต้องให้โอกาสผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหานำสืบข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานทั้งปวงที่เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายตน โดยจะกระทำติดต่อกันไปโดยไม่ต้องเลื่อนก็ได้ แต่ถ้ามีเหตุจำเป็นจะเลื่อนไปก็ให้บันทึกเหตุที่ต้องเลื่อนไว้

การเลื่อนครั้งหนึ่งๆ ให้เลื่อนได้ไม่เกินเจ็ดวัน และไม่เกินสองครั้งติดต่อกัน หรืออยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ แต่ถ้ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา มีเจตนาประวิงเวลาให้ชักช้าอันเป็นเหตุให้การดำเนินการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดต้องล่าช้าออกไปจะ ไม่นอนุญาติให้เลื่อนก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการพิจารณาเห็นว่า การนำสืบข้อเท็จจริงและ พยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งเป็นการเพียงพอแก่การรับฟังแล้ว หรือไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นแห่งมูลการ กระทำอันไม่เป็นธรรม หรือเป็นการฟุ่มเฟือย คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการอาจจะรับการนำสืบ เพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๒๓ การสอบสวนข้อเท็จจริง การตรวจสอบเอกสารและหลักฐาน หรือการสอบสวน พยานบุคคลของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการไม่จำเป็นต้องกระทำต่อหน้าผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา หรือทั้งสองฝ่าย

การสอบสวนพยานบุคคลในเหตุการณ์เดียวกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป คณะกรรมการและ คณะอนุกรรมการจะสอบสวนร่วมกันหรือแยกจากกันก็ได้

คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ สำนักงานหรือสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จังหวัดจะทำการไต่สวนและให้ส่งเอกสารสอบสวนในขณะเดียวกันก็ได้

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่มีความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาวินิจฉัยและการชี้ขาด คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการอาจมีหนังสือสอบถาม เรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ ให้ส่งเอกสาร หรือ หลักฐานที่เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาก็ได้

คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบสถานที่ทำงานของผู้กล่าวหา นายจ้าง ผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยได้

ในกรณีที่มีความจำเป็น คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการจะขอความเห็นจาก ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิก็ได้

ข้อ ๒๕ ในการสอบสวนข้อเท็จจริงจากผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคลที่เป็น คนต่างด้าว ผู้ให้ถ้อยคำต้องจัดให้มีล่ามที่เข้าใจภาษาไทยได้ดีแปลถ้อยคำเป็นภาษาไทยด้วย

การยื่นหรือแสดงเอกสารที่เป็นภาษาต่างประเทศ ต้องมีคำแปลภาษาต่างประเทศเป็น ภาษาไทยและรับรองความถูกต้องด้วย

ข้อ ๒๖ เมื่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อสอบถามข้อเท็จจริง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบโดยจงใจหรือไม่มีเหตุอันสมควรรวมกันแล้วถึงสองครั้ง หรือหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหาส่งให้ไม่ได้ ให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการวินิจฉัยชี้ขาดตามพยานหลักฐานที่ปรากฏอยู่ต่อไป

ข้อ ๒๗ เมื่อการชี้แจงข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาสิ้นสุดลง ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการบันทึกการสิ้นสุด โดยให้ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย

หมวด ๓

การจำหน่ายคำร้องกล่าวหา

ข้อ ๒๘ การพิจารณาคำร้องกล่าวหาของคณะกรรมการตามข้อ ๒๐ ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า ผู้กล่าวหามิใช่ผู้เสียหาย คำร้องกล่าวหาของผู้กล่าวหาไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือผู้ถูกกล่าวหามิได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ หรือมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการจะไม่รับคำร้องกล่าวหาไว้ดำเนินการก็ได้

ให้สำนักงานแจ้งผลการพิจารณาคำร้องกล่าวหาให้ผู้กล่าวหาทราบโดยไม่ชักช้าและจำหน่ายคำร้องกล่าวหาออกจากสารบบ

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่สำนักงานได้แจ้งให้ผู้กล่าวหาเข้าพบเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมและตอบข้อสอบถามต่อคณะกรรมการตามข้อ ๑๖ ถ้าผู้กล่าวหามิได้มาพบคณะกรรมการตามกำหนดนัด โดยมีได้ชี้แจงเหตุขัดข้องให้ทราบ ให้สำนักงานแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้กล่าวหาพบคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่ง ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ในกรณีที่ผู้กล่าวหามิได้มาพบคณะกรรมการตามหนังสือแจ้งตามวรรคหนึ่ง โดยมีได้ชี้แจงเหตุขัดข้องให้ทราบ ให้ถือว่าผู้กล่าวหาไม่พึงประสงค์ให้ดำเนินการตามคำร้องกล่าวหา และให้สำนักงานจำหน่ายคำร้องกล่าวหาออกจากสารบบ

ข้อ ๓๐ ในระหว่างการดำเนินการของสำนักงาน คณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการ ถ้าผู้กล่าวหาประสงค์จะขอถอนคำร้องกล่าวหาด้วยความสมัครใจ ให้ผู้กล่าวหาแจ้งการถอนคำร้องกล่าวหาเป็นหนังสือ

การขอถอนคำร้องกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้กล่าวหาแจ้งความประสงค์ต่อสำนักงาน สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด คณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการ ให้เจ้าหน้าที่อนุกรรมการ หรือกรรมการ แล้วแต่กรณี บันทึกการถอนคำร้องกล่าวหาโดยให้ผู้กล่าวหาลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย

ให้สำนักงานหรือคณะกรรมการรายงานผลการถอนคำร้องกล่าวหาให้คณะกรรมการทราบโดยไม่ชักช้า และให้สำนักงานจำหน่ายคำร้องกล่าวหาออกจากสารบบ

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกร้องกล่าวหาหรือทั้งสองฝ่ายประสงค์จะประนีประนอมกันให้ คณะกรรมการ หรือคณะกรรมการดำเนินการให้เป็นไปตามความประสงค์ของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกร้องกล่าวหาหรือทั้งสองฝ่าย

ถ้าทั้งสองฝ่ายสามารถทำความตกลงกันได้ ให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการบันทึกการตกลงกันของทั้งสองฝ่าย และให้ทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานด้วย

ให้คณะกรรมการรายงานผลการตกลงตามวรรคสองให้คณะกรรมการทราบโดยไม่ชักช้า และให้สำนักงานจำหน่ายคำร้องกล่าวหาออกจากสารบบ

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ผู้กล่าวหาไม่ได้มาพบคณะกรรมการ หรือคณะกรรมการเพื่อดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงตามกำหนดนัด โดยมีได้ชี้แจงเหตุขัดข้องให้ทราบ ให้คณะกรรมการ หรือ คณะอนุกรรมการมีหนังสือเรียกให้ผู้กล่าวหามาชี้แจงข้อเท็จจริงภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

หากผู้กล่าวหาไม่ได้มาพบคณะกรรมการหรือคณะกรรมการตามกำหนดนัดในวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการหรือคณะกรรมการมีหนังสือให้ผู้กล่าวหาพบคณะกรรมการหรือคณะกรรมการอีกครั้งหนึ่งภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ หากผู้ยื่นคำร้องกล่าวหาไม่ได้มาพบ โดยมีได้ชี้แจงเหตุขัดข้องให้ทราบ ให้ถือว่าผู้กล่าวหาไม่พึงประสงค์ให้ดำเนินการตามคำร้องกล่าวหา

ให้คณะกรรมการรายงานให้คณะกรรมการทราบ และให้สำนักงานจำหน่ายคำร้องกล่าวหาออกจากสารบบ

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่ผู้กล่าวหาถึงแก่ความตาย ให้คำร้องกล่าวหาตกไปตามกัน

ให้สำนักงานหรือคณะกรรมการรายงานผลให้คณะกรรมการทราบโดยไม่ชักช้า และให้สำนักงานจำหน่ายคำร้องกล่าวหาออกจากสารบบ

หมวด ๔

การวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องกล่าวหา

ข้อ ๓๔ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องกล่าวหาและออกคำสั่งภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องกล่าวหา

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่ไม่อาจพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องกล่าวหาและออกคำสั่งภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งได้ ให้คณะกรรมการรายงานเหตุผล ความจำเป็นและระยะเวลาที่สมควรขยายออกไปให้คณะกรรมการพิจารณาก่อนครบกำหนดอย่างน้อยไม่เกินเจ็ดวัน

ข้อ ๓๕ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องกล่าวหาและออกคำสั่งตามคำขอของผู้กล่าวหา เว้นแต่กรณีที่คณะกรรมการจะเห็นสมควรออกคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๓๖ กรณีที่ออกคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาจ่ายค่าเสียหายแก่ผู้กล่าวหา ให้คณะกรรมการคำนึงถึงอายุของผู้กล่าวหา ระยะเวลาการทำงานของผู้กล่าวหา ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน ความเดือดร้อนของผู้กล่าวหา มูลเหตุแห่งการเลิกจ้าง ค่าชดเชย ค่าชดเชยพิเศษ และสิทธิประโยชน์อื่นที่ผู้กล่าวหามีสิทธิได้รับ รวมทั้งฐานะแห่งกิจการของผู้ถูกกล่าวหาด้วย

ข้อ ๓๗ ให้คณะกรรมการจัดทำเอกสารสรุปข้อเท็จจริงของผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา ตลอดจนพยานหลักฐานและประเด็นพิจารณาเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการเสนอผลการสอบข้อเท็จจริงตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๓๘ ให้ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ หรืออนุกรรมการและเลขานุการที่ได้รับมอบหมายรายงานข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ในการนี้ คณะกรรมการจะมอบหมาย ให้คณะอนุกรรมการทำการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือจัดหาพยานหลักฐานเพิ่มเติมประกอบการพิจารณา ก็ได้

คณะกรรมการอาจให้ผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา หรือทั้งสองฝ่ายมาชี้แจงแถลงรายละเอียดเพิ่มเติมต่อที่ประชุมคณะกรรมการก็ได้

ข้อ ๓๙ ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยตามข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่ปรากฏ ด้วยความเป็นธรรม ซื่อสัตย์สุจริต และโปร่งใส

ข้อ ๔๐ คำสั่งคณะกรรมการให้ทำเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อกรรมการที่เข้าร่วมประชุมทุกคน และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยข้อความดังต่อไปนี้

- (๑) ลำดับเลขที่คำสั่ง
- (๒) สถานที่และวันเดือนปีที่มีคำสั่ง
- (๓) ชื่อผู้กล่าวหาและชื่อผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (๕) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง
- (๖) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ
- (๗) คำสั่งให้ปฏิบัติและระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่ง

ข้อ ๔๑ ให้สำนักงานส่งสำเนาคำสั่งฉบับให้ผู้ถูกกล่าวหา และผู้กล่าวหาทราบโดยมิชักช้า และให้จัดเก็บคำสั่งต้นฉบับไว้ในสำนวนเรื่อง

ให้สำนักงานจัดให้มีทะเบียนคำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ว่าด้วยการกระทำอันไม่เป็นธรรม

ข้อ ๔๒ ห้ามมิให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขประเด็นสำคัญแห่งมูลการกระทำอันไม่เป็นธรรม หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นอย่างอื่น เว้นแต่เป็นการเปลี่ยนแปลงแก้ไขถ้อยคำที่ผิดพลาดหรือตกหล่นเล็กน้อย กรณีเช่นว่านี้ ให้สำนักงานแจ้งให้คู่กรณีทราบ

การลงลำดับเลขที่ในคำสั่ง ให้ลงเลขที่จากลำดับน้อยไปหาลำดับมาก โดยให้เริ่มต้นในวันต้นปีปฏิทินและให้สิ้นสุดเมื่อวันสิ้นปีปฏิทิน แล้วให้เริ่มต้นการลงลำดับใหม่ในปีปฏิทินต่อไป

ข้อ ๔๓ ให้คณะกรรมการแจ้งสิทธิการอุทธรณ์หรือการคัดค้านคำสั่งของคณะกรรมการและบทกำหนดโทษของการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการให้ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

หมวด ๕

การติดตามและการดำเนินคดี

ข้อ ๔๔ ให้สำนักงานติดตามผลการปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างหรือผู้ถูกกล่าวหาและผู้กล่าวหา โดยให้บันทึกการติดตามผลไว้เป็นหลักฐาน และรายงานให้คณะกรรมการทราบ

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการไม่ว่าด้วยเหตุผลใดก็ตาม ให้สำนักงานเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นให้ดำเนินคดีกับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้จัดส่งความเห็นของคณะกรรมการประกอบการดำเนินคดีด้วย

ให้สำนักงานรายงานผลคดีตามวรรคสองให้คณะกรรมการทราบ

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง หรือศาลแรงงานเกี่ยวกับกระบวนการสอบสวน ความเห็นหรือคำสั่งของคณะอนุกรรมการหรือคณะกรรมการ ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการทราบโดยไม่ชักช้า

ให้สำนักงานติดตามกระบวนการพิจารณาคดีและผลแห่งคดีอย่างต่อเนื่องและรายงานให้คณะกรรมการทราบ

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่เป็นการสมควรและเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานให้สำนักงานสรุปเรื่องและรายงานอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

(นายอัมพร นิละโยธิน)

ประธานกรรมการแรงงานสัมพันธ์